

РЕШЕНИЕ

№ 7305

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9485** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. В. А. чрез процесуалния му представител адв. С. срещу решение от 01.09.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 122-ри състав по НАХД № 16122/2020 г., с което е изменено Наказателно постановление (НП) №20-4332-017356/07.10.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Със същото на Б. В. А. е било наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП, като е намален размера на глобата на 200 лева.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснато нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Твърди се също, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че в административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, след като при издаване на наказателното постановление е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен съд София-град, XII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и срещу акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: На 16.06.2020 в [населено място], около 12:00 часа, касаторът управлява мотопед марка „Я.“, на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], когато е спрял за извършване на проверка от полицейски служители. При проверката се констатира, че водачът управлява мотопеда без регистрационни табели и без да е регистриран в КАТ – СДВР, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 664376/16.06.2020 г., а въз основа на акта е издадено и оспореното НП.

При така установените факти, СРС е приел от правна страна, че жалбоподателят е извършил виновно нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, за което законосъобразно е санкциониран. Приел е също, че за нарушението наказващият орган е наложил наказанията над минимално установените в закона, без да изложи съображения за това, като ги е намалил до законовия минимум.

Решението е правилно.

При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани по начин, който не е засегнал правото на защита на касатора.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитани са свидетели, като са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда.

Съгласно чл. 140 от ЗДвП - „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. Всеки водач на МПС е длъжен да осигури съответствието на управляваното от него превозно средство с изискванията на закона. Освен това тези, които управляват автомобили по пътищата, отворени за обществено ползване, следва да имат повишено внимание и да изпълняват стриктно задълженията си като водачи, предвид, че с поведението си биха могли да причинят увреждане на здравето и да застрашат живота на останалите участници в движението. За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в подобни случаи.

Като лице, ползващо определено моторно превозно средство, касаторът е бил длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано. Наказанието „глоба“ в размер на 300 лв. (малко над минимума) е в рамките на закона, но правилно въззивният съд е изменил наложеното наказание като е намалил размера му до законоустановения минимум, предвид факта, че няма изложени никакви мотиви за определяне размера им в по-висок от минимално предвидения. Законът посочва границите на наказанието, но във всички случаи, когато то не е определено на законовия минимум следва да се изложат съображенията за това.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София- град – град, XII - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2021г. постановено по н.а.х.д. № 16122/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 122-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.